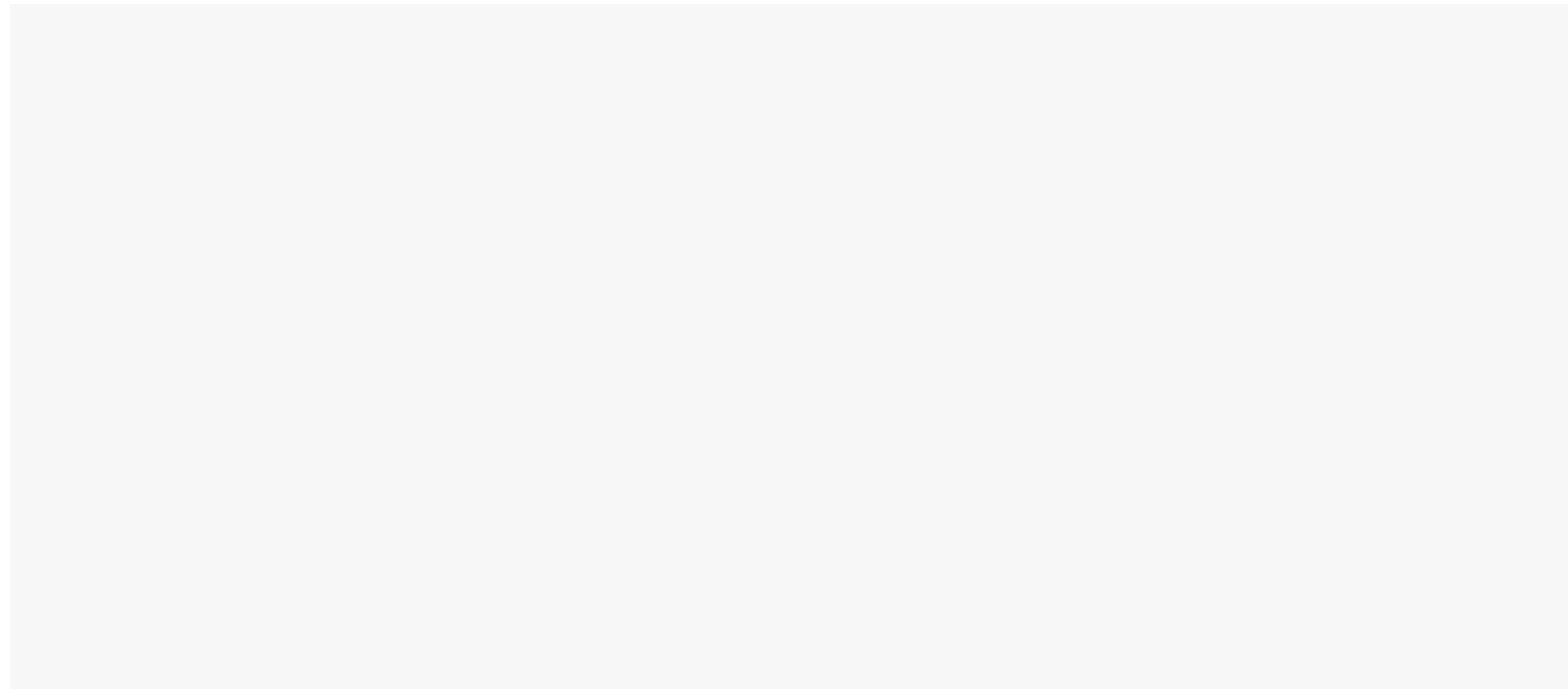

Bandera byl fašista par excellence

29. března 2022 v Historie Války Army, Hlavní, Komentáře, Politika & Lid. práva, Svět

UKRAJINA: Tuto stať věnuji předsedkyni ČSBS Trutnova madam Danutě Šulcové, které banderovci vyvraždili její polskou rodinu, a památce kterým připravili banderovci jejich strašný osud, píše v úvodu komentáře Jiří Jaroš-Nickelli.

Od převratu v Kyjevě probíhá v kruzích ukrajinistů ostrý boj o adrese a falšování role Stěpana Bandery v dějinách moderní Ukrajiny. Se

Ukrajina tehdy byla roztržena jako území ve tři nástupnické státy – sovětské Rusko, Polsko a Československo. Spory se vedly i s Rumunskem (Zakarpatskou Ukrajinou) bylo do I. světové války součástí Rakousko-Uherska. O oblast Bukoviny byl spor s Rumunskem a Maďarskem.

I nejmenší finanční příspěvek velice pomáhá! Děkujeme!

CHCI PŘISPĚT

Sama tzv. centrální Ukrajina měla svou novodobou státnost pouze dva roky – 1917 až 1918. Poté vše zvrátila občanská válka na území bělogvardějci. Velmi složitá byla poválečná situace zdejších národností – Poláků, Ukrajinců, Rusínů a Židů. Ti od roku 1916 utíkali do řada z nich skončila v uprchlických táborech tehdejší monarchie – například ve Svatobořicích, v Jablonném, v Liberci, Mostě a T. převratu Petljury, Machna a Skoropadského k (centrální) Ukrajině. Zde pak pramenily budoucí vojenské oddíly saturující ukrajinský národ. Krystalizace tohoto nacionalismu v šovinismus a fašismus se odehrála později. Tak již po ukončení I. světové války v postmonarchistické Vídni počátku ultrašovinistické organizace – chorvatští ustašovci na straně jedné, a ukrajinští melnykovci-banderovci na straně druhé.

Cíle melnykovsko-banderovské OUN manifestoval jejich I. kongres v roce 1929 ve Vídni:

„Pouze úplné odsunutí všech uchvatitelů z ukrajinské země vytvoří možnosti pro široký rozvoj Ukrajinské národnosti v hranicích Ukrajinský stát usilovat o dosažení hranic, které by zahrnovaly všechna etnograficky ukrajinská území“. (Moravec 2015, 59.) Pro tento údajně i se sověty (?).

Jaká byla realita? Po vítězství nacistů v Německu se Bandera spojil s německou výzvědnou službou. Jeho krycí jméno bylo „Syrij“ a jeho absolvoval roku 1933 vojensko-zpravodajský kurs Abwehru v Gdaňsku, což bylo území pod správou Společnosti národů! (Moravec, l.c.).

Přesný badatel Moravec dále vypočítává Banderovy zločiny:

Červen 1934 na jeho rozkaz zavražděn Lvovský gymnasista pro odpor vůči OUN, podepsal trest smrti pro školního Gadomského pro údajný kritizujícího OUN. Dále podepsal rozkaz smrti pro ředitele ukrajinského gymnasia Ivana Babije, provedené 25. července 1934. Tato vražda způsobila Na Ukrajině vyvolala pobouření a dokonce reakci uniatského metropolity Šeptyckého, jenž napsal pastýřský list následujícího znění:

„Ředitel Babij padl jako oběť ukrajinských teroristů...zrádným způsobem byl zabit vynikající vlastenec...Byl zabit bezdůvodně, snad

proč byl saturován Spolkovou republikou Německa, tak jako jiní nacisté. S vyhlášením samostatné Ukrajiny po vítězství Německa nad sovětskou armádou, hetman Skoropadský požádal Němce o dohodu o autonomii.

Tedy podruhé v dějinách od I. světové války měla být Ukrajina ustavena z moci Němců. Nestalo se tak. Hitler měl s východními oblastmi jiné záměry. Němci byli v první řadě dobrovolci v boji proti SSSR!

Ukrajinskou „vládu“ v čele se Steckem Němci ve Lvově rozpustili a začali internovat členy OUN. Prapory Nachtigall a Roland sloučili. Po obratu ve válce, kdy Němci znovu potřebovali i síly slovanských zrádců (což podporoval Himmler), pak vznikly ukrajinské ochranné armády. Největší byla armáda UVV – „Ukrajinske vijsko vizvolne“ pod velením Romana Suševiče, jenž užíval pseudonymu Taras Čuprynka. Byla složena převážně z dobrovolci Gruzíni, Azerové, Uzbeki a další. Všichni bojovali proti stalinskému SSSR. Nakonec byli poraženi po válce součinností armád SSSR.

Bandera sám byl nejdříve v domácím vězení, poté v koncentračním táboře Sachsenhausen, ale v roce 1944 byl propuštěn, aby mohl organizovat odboj. Kolaboroval s Němci převážně administračně. (Moravec 2015, 67.) Bandera dopaden po válce nebyl. Jeho tlupy přecházely přes Polsko a Slovensko podle sdělení příslušníka SNB pana Ševčíka z Brna, který byl naven na boj proti banderovcům, banderovci na Slovensku zavraždili 1959 po dvou neúspěšných pokusech nakonec podlehl atentátu, přičítaném agentu SSSR Stašinskému.

Bandera byl od počátku až do konce fanatickým nepřítelem Poláků a všeho polského. Ve svých manifestech vždy tvrdil, že jediné „řešení“ je vyhlazení Poláků. Jeho banderovci měli zápisníky, se záznamy o počtu zabitých Poláků a současně o lupu movitého majetku včetně šperků (Moravec 2015, 67.) Hodnocení Stěpana Bandery musí vycházet nejen z jeho ideologie, ale rovněž ze zločinů válečných a zločinů proti lidskosti, kterých se dopustil v dalších národnostech. Ze všech dokumentů vychází Bandera jako excelentní fašista, spolupracující od začátku až do konce s nacistickým Německem a třetí říší.

Zůstává otázkou, proč Spojené státy a další mocnosti nedopadly Banderu a nepostavily jej před Norimberský soud. Částečnou odpověď nabízí například Artukoviče, Barbieho, Demjanuka a jiných, kteří byli dlouhou dobu tolerováni Západem, nežli se některé z nich podalio dopadnou a soudit. V případě Artukoviče například nezdařilo nikdy – spokojeně dožil ve Francově Španělsku. Západ se v tomto ohledu zachoval k válečným zločincům stejně, jako k banderovcům. Toleroval je, jak dlouho to bylo možné.

Toto by mělo být výstražným mementem pro všechny antifašisty a obránce skutečné demokracie. Fašismus a nacismus nikdy nebyl zločinný. (Literatura: Auský S.A. 2007: *Dobrovolníci a druhá světová válka*. Petrklíč 2007. – Grünberg K. 1981: *SS Hitlerova černá garda*, Svoboda Práha. – Kapitána Michala Hečky. Brno 2008. Týž 2001: *Bund Deutscher Osten (Zločinecký nacistický svaz a Blanensko)*. Sborník Muzea Blansko 2006. – Nacionalistů. Přísně tajné! Literatura faktu č.4, 2015, Praha.)

AUTOR: Jaroš-Nickeli

